

1. Bölüm (1-27)

a-) Tanrı'nın Bilgeligi (1.1-11): Ayartı ve denemeler ile karşılaştığınız zaman kendi bilgi ve tecrübenizden önce göksel bilgelige ihtiyacınız vardır. Zor zamanlarda Tanrı'nın o durum için olan görüşünü anlamak, Hristiyan kişinin Tanrı'ya olan iman ve güveninde yeni bir tecrübe olur; ve bilgelikte ilerlemesine yardım eder. Çünkü ruhsal büyüme ve iman olgunluğu zor zamanlarda Tanrı ile birlikte yürüme tecrübesi ile büyür ve gelişir. Diğer yandan para ve zenginliğin de birer ayartı olabileceğini, maddiyat konusuna bakarken bunların geçici olduğunu unutmamalıyız.

b-) Tanrı'nın İyiliği (1.12-20): Zor zamanlarda Tanrı'nın iyi olduğunu hatırlamak pek çok kişi için zordur. Göksel bilgelik ile zor zamanlarda Tanrı'ya olan bağlılık ve ihtiyacın ne kadar önemli olduğunu keşfederiz. Böylece zorluklar ve baskılar karşısında korku ya da panik duymaksızın Tanrı'ya dayanarak yürüyenler için deneme ve ayartılar bir bereketlenme fırsatı olacaktır. Tanrı'nın günahkar insanlara yaşam tacı vaat etmesi her durumda teşvik edicidir.

c-) Tanrı'nın Sözü (1.21-27): Tanrı'nın Sözü sadece üzerinde konuşulmak ya da tartışılmak için değildir, aynı zamanda itaat etmek yani yaşamlara uygulamak içindir. Ruhsal doğuş ve yenilenme aldığımız Tanrı Sözü (1.18 *krş.* I.Petrus 1.22-23), bizler Tanrı çocukları olarak özgürlüğümüzü bilmeyi ve bu bilinçle yaşamayı hayata geçirmek için bir rehberdir. Böylece sözle ve eylemle, imanı etkin kılan bilgiler bereketlenecektir (1.25).

2. Bölüm (1-26)

a-) Gerçek İman Ayrım Yapmaz, Adildir (2.1-13): Tanrı'dan bilgelik dilenebilen iman – *bilgiye değil de Tanrı'ya güvenen iman*- adildir, merhametlidir; taraf tutmaz; çünkü Sevgi Yasası'na bağlıdır. Diri iman sahibi biri kötü yargıçlar gibi merhametsiz değildir; ama özgürlük yasasına uygun konuştuğu gibi, herkese öyle davranır. Çünkü insanlara dünyanın gözü ile bakmak bir tarafı haksız kayırmaya ve diğer tarafı gücendirmeye sebep olabilir. Bilgelik ise insanlara Mesih'in gözünden bakmayı ve öyle davranmayı gerektirir.

b-) Gerçek İman Etkindir, Çalışır (2.14-26): İmanın kapsadığı bilgi bizlere nasıl konuşmamız, nasıl yaşamamız ve nasıl başkalarına hizmet etmemiz konusunda yol gösterir. Gerçek iman başkalarına karşı merhamet duyar ve hizmete teşvik eder. İbrahim Tanrı'ya olan imanını sayesinde oğlu İshak'ı Tanrı'ya adama eylemi ile aklandığı gibi, eylemsiz iman ölüdür.

3. Bölüm (1-18)

a) Dilin Kontrolü (3.1-4): İnsanın hata yapmaya olan eğiliminin en göze çarpan yönü dildir. Yakup dil ile beden (davranışlar) arasında bağlantı olduğunu vurguluyor. Böylece dilini Tanrı'nın kontrolü altına getirenler, yaşamlarını da Tanrı'nın yönetimi altına getirmiş olurlar.

b-) Dilin Terbiyesi (3.5-12): Atın ağzındaki gem, ormanı tutuşturan küçük kıvılcım, gemiyi yönlendiren küçük dümen gibi örneklemelemin hepsi dilin beden açısından önemini kavramamız için verilmektedir. Öyleyse dilin Tanrı'nın yönetimi altında olduğu bir durum iman hayatını etkin ve verimli kıldığı gibi, dünyaya da Mesih'i sözle ve eylemle göstermede ne kadar çok yönlendirici olurdu.

c-) Sizi Hangi Bilgelik Yönetiyor? (3.13-18): Göksel bilgelik ile dünyasal bilgelik arasında görünür bir fark vardır. Hristiyanlar *alçakgönüllülükle iyi eylemler* ortaya koyan kimseler olarak tanınmalıdırlar. *Kin, kıskançlık, bencillik, boş övünme* ile dolu dünyaya en iyi cevap göksel bilgelik ile yaşayarak (sözle ve eylem ile) verilebilir.

4.Bölüm (1-17)

a-) Benliliğin İşleri (4.1-3): Yürekteki yanlış düşünceler, insanların gizli planları, gizli niyetleri görünürdeki kavga çekişmenin esas köküdür. Yakup buna "*bedenin üyelerinde çalışan tutkular*" diyor. Göksel bilgelik ile birlikte işleyen iman ise bedeni savaşa sürükleyen tutkuları dizginlemenin tek yoludur.

b-) Kiminle Dostluk (4.4): Mesih'in başkahinsel duasında "dünyada olmak" (Yuhanna 17:6, 8, 14-16, 18, 25) ve "dünyadan olmak" (Yuhanna 17:9, 14-16, 25) olmak belirgin bir şekilde ayrılmıştır. Tanrı'nın bizi Mesih'te çağırması ve dünyadan ayrılmamız, dünyaya "*kim olduğumuz; kime ait olduğumuz*" konusundaki farkı görünür kılacaktır (Tekvin 13.1-13, I.Yuhanna 2.15-17).

c-) Gurur (4.5-10): Gurur birçok kez günahı haklı gösterir. Böylece insanlar günahlarından utanması, pişmanlık duyması gerekirken bunlardan rahatsızlık duymamaya başlarlar. Bu durumda Rab'be boyun eğmeyen kimseler şeytan da direnemez.

d-) Yargıç Olmak (4.11-12): Kendilerini disiplin etme ve kendileriyle yüzleşme disiplini geliştirememiş insanlar başkalarını suçlamaya ve yargılamaya meyillidir. Çekişme ve kavga ruhu birlik ruhuna zarar verir. Hristiyanlar başkalarını suçlayan ve yargılayan dünyaya benzer olmamalıdır (Matta 5.22).

e-) Boş Güven ve Boş Övünme (4.13-17): İnsanlar kendi işlerine, kendi bilgilerine, kendi planlarına güvendikçe Rab'be sormayı, O'dan onay dilemeyi, Rab'be güvenmeyi ihmal etmeye başlar ve geleceğin bilinemez olduğunu unutarak yarın için emin konuşmaya başlarlar. Ancak gündelik olarak Rab ile yürüyen kimseler böyle yanlış işlerden ve bunların getirdiği boş övünmelerden kendilerini koruyup "Rab dilerse" diyerek yolunu Rab'be bırakırlar (Meseller 27.1).

5.Bölüm (1-20)

a-) Önceliklerimiz (5.1-6): Bu hayatın anlamı yalnızca servet edinmek için yaşamak değildir (Matta 6:19-21). Böyle yaşayanlar gerçek zenginliği kaybeder ve Rab'deki bereketlerden pay alamaz (I.Timoteyus 6.6-10, 17-19). İhtiyaçlarınızı bilen Tanrı'yı gündelik yaşamın merkezine koyanlar (Matta 6.33), *son günlerde (son zamanlarda)* yaşadıklarını dünyaya hatırlatmış olurlar.

b-) Sabır (5.7-11): Sabır Kutsal Ruh'tan gelen bir meyvedir. Dolayısı ile ruhsal hayatınızın ne kadar güçlü ya da derin olup olmadığını ölçmek istediğinizde gözden geçirmeniz gereken kriterlerden biri de sabırdır. Çiftçi ve tohum ekme örnekleri bizlere Tanrı'nın zamanını beklemek ve Tanrı'nın zamanına güvenmek konusunda bir öngörü vermelidir (Mezmur 126.5-6). Her zorlukta veya gerçekleşmesini beklediğimiz her yeni plan ve projede hükmeden bir kral olduğu aklımızda yaşamalıyız.

c-) Güvenilirlik (5:12): Mesih'in dağdaki vaazının yankısını bu ayette yeniden duyarız (Matta 5:34-37). Bilim, sanat, siyaset dünyasında zaman zaman ortam skandallar ile karışır. Yüksek eğitilmiş, mevki ve yetki sahibi olup, kamuoyunun gözü önündeki insanların haksızlıkları, yolsuzlukları, yalanları, günah ve uygunsuz ilişkileri zaman zaman ortaya çıkar. Hristiyanlar ise şeffaf olmalı, sözlerinin arkasında ve güvenilir olan kimseler olarak tanınmalıdır.

d-) Dua (5.13-18): Kutsal Kitap pek çok şekilde (yakarış, şükran, tövbe, aracılık v.s.) ve pek çok konuda dua örnekleri ile doludur. Bazen insanlar bir işe başlar ve işler aksayınca dua etmeye ya da başkalarından dua istemeye başlarlar. Ancak **son gün**lerde (son zamanlarda) yaşadığını bilen Hristiyanlar her zaman dua ile yürürler, bir işe başlamadan önce ve işin devamı boyunca da dua ederler. Böylece sabırlı bir şekilde dua ve yalvarışla Rab'den dilemek ve gerisini Kutsal Ruh'a bırakmak uygundur (Filipililer 4.6, Matta 7.7; 26.41, I.Selanikliler 5.17-18, I.Tarihler 16.11).

e-) Kişisel İlgı (5.19-20): Elçisel kilise olarak iman açıklamamızda, kilise ailesi olmanın bir gereği olarak imanlıların birbirleriyle birlik ve paydaşlık içinde olması gerektiğini hatırlarız. Bu yüzden kendi rahatına odaklanmış dünyanın tersine, Hristiyanlar başkalarının zorluk, sıkıntı, hastalık gibi durumlarıyla ilgilenen kimselerdir. Ama bundan da öte çaba ve sabırla emek vererek insanların kurtuluşu için çalışmalıdırlar.